प्योडणी N. of a river rising in the Vindhya mountain (identified by some with the modern Tāptī river, but more correctly with Purṇā, a feeder of that river).
-Comp. -जाता (पयोडणी जाता यस्याः सा) an epithet of the river Sarasvatī.

पर a. [पू-भावे-अप्, कर्तरि अच्-वा] (Declined optionally like a pronoun in nom. voc. pl., and abl. and loc. sing. when it denotes relative position) 1 Other, different, another; see 97 m also. -2 Distant, removed, remote; अपरं भवतो जन्म परं जन्म विवस्वतः Bg. 4. 4. -8 Beyond, further, on the other side of; म्लेन्छदेशस्ततः परः Ms. 2. 23; 7 158. - Subsequent, following, next to, future, after (usually with abl.); बाल्यात परामिव दशां मदनोऽध्यवास R. 5. 63; Ku. 1. 31. -5 Higher, superior; सिकतात्वादिप परां प्रेपेदे परमाणुताम् R. 15. 22; इन्द्रियाणि पराण्याहु-रिन्द्रियेभ्यः परं मनः । मनसस्तु परा बुद्धिर्यो बुद्धेः परतस्तु सः।। Bg. 3. 42. -9 Highest, greatest, most distinguished, pre-eminent, chief, best, principal; क्षत्रात परं नास्ति Bri. $\hat{\mathbb{U}}_{\mathsf{p}}.\ 1.\ 4.\ 11.$ न त्वया द्रष्टव्यानां परं दृष्टम् $\mathsf{S}.\ 2$; $\mathsf{Ki.}\ 5.\ 18$; परताऽपि पर: Ku. 2. 14 'higher than the highest'; 6. 19; \$. 7. 27. -7 Having as a following letter or sound, followed by (in comp.). -8 Alien, estranged, stranger. -9 Hostile, inimical, adverse, -10 Exceeding, having a surplus or remainder, left over; as in परं शतम् 'exceeding or more than a hundred. -11 Final, last. -12 (At the end of comp.) Having anything as the highest object, absorbed or engrossed in, intent on, solely devoted to, wholly engaged or occupied in; परिचर्यापरः R.1.91; 80 ध्यानपर, शोकपर, दैवपर, चिन्तापर &c. -रः 1 Another person, a stranger, foreigner; oft. in pl. in this sense; यतः परेषां गुणग्रहीतासि Bv. 1. 9; Si. 20. 74; see एक, अन्य also. -2 A foe, an enemy, adversary; उत्तिष्ठमानस्तु परो नोपेक्ष्यः पथ्यभिच्छता Si. 2. 10; Pt. 2. 158; R. 3. 21. -3 The Almighty; तावदध्यासते लोकं परस्य परचिन्तकाः Bhāg. 3. 32. 8. -रम् 1 The highest point or pitch, culminating point. -2 The Supreme Spirit; तेषामादित्यवज्ज्ञानं प्रकाशयति तत् परम् Bg. 5. 16. -3 Final beatitude; असको ह्याचरन् कर्म परमाप्नीति पुरुषः Bg. 3. 19. - The secondary meaning of a word. -5 (In logic) One of the two kinds of सामान्य or generality of notion; more extensive kind, (comprehending more objects); e. g. प्रथ्वो is पर with respect to a घट). -6 The other or future world; परासक्ते च वस्तिस्मन् ऋथमासीन्मनस्तदा Mb. 6. 14. 55. Note-The acc., instr. and loc. singulars of 47 are used adverbially; e. g. (a) परम् 1 beyond, over, out of (with abl.); वर्त्मनः परम् R. 1. 17. -2 after (with abl.); अस्मात् परम् S. 6. 24; R. 1. 66; 3. 39; Me. 102; भाग्यायत्त-मतः परम् ई. 4. 17; ततः परम् &c. -8 thereupon, thereafter. -4 but, however. -5 otherwise. -6 in a high degree, excessively, very much, completely, quite; पर इःखितोऽस्मि &c. -7 most willingly. -8 only. -9 at the utmost. (b) परेण 1 farther, beyond, more than; कि वा मृत्योः परेण विधास्यति Mal. 2. 2. -2 afterwards; मीय तु

कृतनिधाने किं विदध्याः परेण M_V . 2. 49. -8 after (with abl.) स्तन्यत्यागात् परेण U.2.7.(c) परे 1 afterwards, thereupon; अथ तेन दशाहतः परे R. 8. 73. -2 in future. -Comp. -अङ्गम् the hinder part of the body. -अङ्गदः an epithet of Siva. -अणु: See परमाणु; Bhag. 10. 14. 11. -अद्न: a horse found in the country of Persia or Arabia. -अधिकारचर्चा officiousness, meddlesomeness. -अधीन a. dependent on another, subject, subservient; अन्नमेषां पराधीनं देयं स्याद्भिन्नभाजने Ms. 10. 54,83; H. 1. 119. -अन्तः final death. (-ताः) m. (pl.) N. of a people. -अन्तकः an epithet of Siva. -2 a frontier. -अन्तकालः the time of death; ते ब्रह्मछोकेषु परान्तकाले परामृताः परिमुच्यान्त सर्वे Mund. 3. 2.6. – সাম a. living or subsisting on another's food. (-न्नम्) the food of another; परगृहलिलताः परान्नपृष्टाः Mk. 4. 28. परिपृष्टता being fed with the food of others; Y. 3. 241. भोजिन a. subsisting on the food of others; रोगी चिरप्रवासी परान्नभोजी परावसथशायी। यज्जीवित तन्मरणं यन्मरणं सोऽस्य विश्रामः ॥ H. 1. 120. -अपर a. 1 far and near, remote and proximate. -2 prior and posterior. -3 before and beyond, earlier and later. -4 higher and lower, best and worst. (-T:) a Guru of an intermediate class. (一天中) (in logic) a property intermediate between the greatest and smallest numbers, a species (as existing between the genus and individual); e. g. पृथ्वी which is पर with respect to a घट is अपर with respect to द्रव्य; द्रव्यत्वादिक-जातिस्तु परापरतयोच्यते Bhasa. P. 8. -अभिध्यानम् selfconceit; high opinion for self or body (देहाभिमान); स्वयं पराभिध्यानेन विश्रंशितस्मृतिः Bhāg. 5. 14. 10. -अमृतम् rain. -अयण (अयन) a. 1 attached or devoted to, adhering to. -2 depending on, subject to. -3 intent on, solely devoted to or absorbed in (at the end of comp.); प्रमुर्धनपरायणः Bh. 2.56; so मोह्; अथ मोहपरायणा सती विवशा कामवधूर्विबोधिता Ku. 4. 1; अमिहोत्र &c. -4 connected with. -5 being a protector (त्राता); अवहांश्वरणेहींनाः पूर्वेषां वः परायणाः Mb. 1. 230. 4. -6 leading or conducive to. (-णम्) 1 the principal or highest objest, chief aim, best or last resort; एतत् परायणम् Prasna Up. 1. 10; तपसञ्च परायणम् Rām. 1. 21. 10; Mb. 12. 179. 12. -2 essence, sum. -3 Ved. going away, departure, exit. -4 firm devotion. -5 a universal medicine, panacea. -6 a religious order. -अर्थ a. 1 having another aim or meaning. -2 intended or designed for another, done for another. (-पं:) 1 the highest interest or advantage. -2 the interest of another (opp. स्वार्थ); स्वार्थो यस्य परार्थ एव स पुमानेकः सतामप्रणीः Subhās.; R. 1. 29. -3 the chief or highest meaning. - 4 the highest object (i. e. sexual intercourse). -5 the supreme good (मोक्ष); ज्ञात्वा प्रजिह कालेन परार्थमनुदृश्य च Mb. 12. 288. 9. -6 Something else. Hence परार्थता or परार्थत्व means 'being subsidiary to something else; परार्थता हि गुणभावः SB. on MS. 4. 3. -7 an object which is meant for another's use (Sān. Phil.); सब्वातपरार्थत्वात् त्रिगुणादिविपर्ययादिधष्टानात् Sān. K. 17. oवादिन a. speaking for another; mediator, substitute. -अर्थिन a. striving for the supreme good (-थेम, -थें)